

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40Csp/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117220218
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117220218.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M. v právnej veci žalobkyne: Y. G., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX J., proti žalovanému: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a iné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2011, č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2013 a č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013, uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným, sú bezúročné a bez poplatkov.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán sporu n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.07.2017, v znení jej doplnenia podaním doručeným súdu dňa 21.11.2017, sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému určenia, že zmluvné odplaty dojednané v zmluvách č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2011, č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2013 a č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013, medzi žalobkyňou a žalovaným, sú neplatné; ďalej určenia, že zmluvy č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2011, č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2013 a č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013, podpísané medzi žalobkyňou a žalovaným, sú bezúročné a bez poplatkov; ďalej zrušenia platnosti a účinnosti predmetných zmlúv o úver žalovaným v časti odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a jej nahradenia novou - bezúročnou a bez poplatkov - zmluvou o pôžičke so žalobkyňou do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; a uloženia povinnosti žalobkyňi uhradiť žalovanému poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov, teda len sumu, ktorá jej bola poskytnutá zo zmlúv č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2011 uhradiť čiastku 7.050,- eur, č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2013 uhradiť čiastku 5.100,- eur a č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013 uhradiť čiastku 4.150,- eur, namiesto pôvodne žalobkyňi stanovených odplát za poskytnuté spotrebiteľské úvery.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že konanie žalovaného považuje žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka od prvého kontaktu s ním za klamlivé a zavádzajúce. Žalovaný odmieta žalobkyňi sprístupniť pre kontrolu pravdivé údaje a doklady ako dôkazy z jeho konania. Úsilie žalobkyne riešiť s veriteľom vzniknuté rozpory vyplývajúce z právneho vzťahu založeného predmetnými zmluvami tak zostalo preukázateľne bezvýsledné. Naliehavosť právneho záujmu žalobkyňa odôvodnila skutočnosťou, že touto žalobou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvoriť základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je právo žalobkyne osobitne ako slabšej strany sporu ohrozené a právne postavenie neisté. Pre spotrebiteľské zmluvy medzi účastníkmi sporu je charakteristické,

že žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu s veriteľom za zmluvných podmienok, ktoré si veriteľ vopred určil, pričom žalobkyňa nemala možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť a veriteľ tak vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu. Zmluvy so žalovaným majú charakter vopred pripravenej formulárovej zmluvy, ktorej obsah nemá žalobkyňa možnosť ovplyvniť. Neprijateľnými podmienkami s následkom neplatnosti predmetných zmlúv sú vyhlásenie, že sa dlžník oboznámil s úverovými podmienkami - skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov; ďalej neuvedená výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ďalej chýbajúci údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; ďalej dohoda o zrážkach zo mzdy; a poistenie splátok. V dôsledku porušenia povinností žalovaného ustanovených zákonom o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa poskytnuté spotrebiteľské úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. Žalobkyňa sa domnieva, že žaloba nie je nedôvodná, a preto na základe týchto skutočností navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal navrhovaný rozsudok.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.10.2017, v ktorom uviedol, že žaloba je značne nezrozumiteľná, nekonzistentná a vzájomne si odporujúca. Z hradiska formulácie žalobného návrhu a vymedzenia toho, čoho za žalobkyňa podanou žalobou domáha, žalovaný poukazuje na ustanovenie § 137 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, v platnom znení (ďalej len „CSP“). Platná a účinná právna úprava civilného sporového konania pripúšťa určovací žalobu len vo vzťahu k určeniu, či tu právo je alebo nie je, za podmienky preukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 137 písm. c/ CSP). Žaloba o určenie inej právnej skutočnosti (napr. neplatnosti právneho úkonu) je prípustná, len ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu (§ 137 písm. d/ CSP). Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo žalobkyne domáhať sa určenia neplatnosti odplaty z úverových zmlúv, resp. určenia povinnosti zrušiť platnosť a účinnosť úverových zmlúv a ich nahradenia novou bezúročnou a bez poplatkovou zmluvou o pôžičke. Žalovaný má preto za to, že žalobe nemožno v tejto časti vyhovieť. Zároveň vo vzťahu k tejto žalobe má žalovaný za to, že žaloba je v celom jej rozsahu zjavne nedôvodná. Podľa vyjadrenia žalobkyne úverové zmluvy č. X.-XX-XXXXXXXXXX, X.-XX-XXXXXXXXXX a X.-XXXXXXXXXXXX majú zakladať zmluvné vzťahy ako bezúročné a bez poplatkov, a to z dôvodu porušenia povinností žalovaného ustanovených zákonom o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobkyňa však v žalobnom návrhu žiadnym spôsobom nekonkretizuje, o porušenie akých povinností žalovaného ustanovených uvedeným zákonom sa má jednať. Na tomto mieste žalovaný chce opätovne poukázať na to, že žalobný návrh nie je v súlade s § 137 CSP, ktorý stanovuje, čo môže byť obsahom žaloby. Žalobkyňa vo svojom žalobnom návrhu okrem iného zjavne žiada aj o vyslovenie neprijateľnosti uvedených zmluvných podmienok, teda žiada určiť právnu skutočnosť v zmysle § 137 písm. d/ CSP. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žaloba na určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 CSP je prípustná výlučne v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalovaný tvrdí, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva žalobkyňi právo podať žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami má uskutočňovať súd v rámci ex offio prieskumu. Nové znenie Civilného sporového poriadku, berúc do úvahy konštantnú judikatúru, jasne a výslovne stanovilo, že takýto petit žalobného návrhu nie je vôbec prípustný, a preto by ho mal súd zamietnuť ako nedôvodný. Podľa názoru žalobkyne vyhlásenie, že sa dlžník oboznámil s úverovými podmienkami, čiže skryté prenesenie dôkazného bremena, má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. S uvedeným odôvodnením žalobkyne žalovaný nesúhlasí, pretože predmetné úverové zmluvy v žiadnom zo svojich ustanovení neobsahujú žalobkyňou uvádzané ustanovenie. Podľa názoru žalobkyne žalovaný (veriteľ) porušil svoje zákonné povinnosti tým, že úverové zmluvy neobsahujú náležitosti uložené zákonom, keďže v úverovej zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a úverové zmluvy neobsahujú náležitosti uložené zákonom, keďže v úverovej zmluve nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. S uvedeným odôvodnením žalobkyne žalovaný nesúhlasí, keďže skutkové tvrdenia žalobkyne nemajú základ v skutkovom stave, ale výlučne vo výklade zákonných ustanovení, ktorý nie je v súlade s harmonizovaným právom Európskej únie. Takto nie je možné súhlasiť so skutkovým tvrdením, že úverové zmluvy neobsahujú náležitosti ustanovené zákonom, keďže podľa názoru žalovaného príslušné ustanovenia úverových zmlúv tieto náležitosti obsahujú. Ustanovenia článku I. úverových zmlúv sú zhmotnením odlišného výkladu zákonných ustanovení než uvádza žalobkyňa. Výklad žalovaného neodporuje ustanoveniam zákona a zároveň je naplnením cieľov

harmonizovaného práva Európskej únie v tejto oblasti. Medzi stranami sporu nie je sporné platné uzatvorenie úverových zmlúv. To len žalobkyňa si vymienila, že jej nerovné postavenie ako spotrebiteľa bolo dodávateľom zneužitým takým spôsobom, že je potrebné žalovaného dodávateľa postihnúť sankciou a posúdiť úvery ako bezúročné a bez poplatkov. Podľa názoru žalobkyne sú ustanovenia v úverových zmluvách formulované v podobe, ktorá naplňuje podmienku pre uplatnenie zákonnej sankcie v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda, že úverové zmluvy takéto ustanovenia neobsahujú. Explicitné uvedenie výšky, počtu a termínu splatnosti splátok, ktoré sú opakovane definované ako anuitné splátky, podľa názoru žalovaného nemôže byť výkladom vyhodnotené ako splnenie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Sankcia podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá postihnutím úveru ako bez poplatkov a bez úrokov zasahuje základný ekonomický záujem žalovaného veriteľa, musí byť použitá len v prípade, že zmluva náležitosti fakticky neobsahuje, inak je porušená zásada primeranosti, ktorá sleduje naplnenie záujmov spotrebiteľa pri zachovaní ochrany záujmov žalovaného veriteľa. Žalovaný formulovaním výšky anuitnej splátky dostatočne informoval spotrebiteľa o jeho povinnosti plniť záväzok v splátkach tak, aby takáto informácia bola pre spotrebiteľa zrozumiteľná, úplná a zároveň neodporovala ustanoveniu zákona. Z definície anuitnej splátky je zrejmé, že je sumou (súčtom) splatnej istiny a úroku úveru, a ako taká je konečná a jediná pre určenie povinnosti spotrebiteľa. Spotrebiteľ má vedomosť o výške splátky, ktorá konzumuje splátku úroku a istiny úveru v dostatočnej miere na to, aby bol pripravený riadne a včas plniť svoj záväzok. Vyššie uvedené je identifikovaním sporu, ktorý vznikol až po tom, ako žalobkyňa prestala splácať svoje záväzky riadne a včas, napriek tomu, že žalobkyňa nemala žiadnu pochybnosť o výške svojich záväzkov, ani o termíne splatnosti, či počte splátok. Spornou sa stala len podoba uvedených náležitostí s využitím výkladového priestoru pre získanie majetkového prospechu na úkor žalovaného. Všetko v harmonizovanom prostredí práva Európskej únie. Takýto právny stav je nežiaduci a pre právnu istotu žalovaného v právnom prostredí SR neakceptovateľný. Uplatnené nároky žalobkyne nemôžu požívať ochranu, lebo by vo svojich následkoch viedli k priamemu rozporu s právom Európskej únie. Tým, že príslušné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch pri aplikovaní gramatického výkladu neodporuje zistenému skutkovému stavu, zostáva len na judikatúre členského štátu, aby pri aplikácii práva neodporovala princípom jednotného harmonizovaného trhu a ustanoveniam smernice č. 2008/48/ES o spotrebiteľských úveroch. Judikatúra SR v niektorých prípadoch posunula výklad zákona mimo harmonizovaný rámec Európskej únie a tým aplikuje v princípe Európske právo vo vnútroštátnej úprave spôsobom, ktorý je v hrubom rozpore s právom európskej únie, ktoré má byť jej výkladovým východiskom. Smernica č. 2008/48/ES o spotrebiteľských úveroch má takto prioritne prispieť k harmonizovaniu právnej úpravy pre vytvorenie jednotného trhu finančných produktov a služieb, aby tak bola vytvorená možnosť pre spotrebiteľa využívať širšiu ponuku cezhraničných úverov. Pokiaľ by aktuálna judikatúra v SR bola aplikovaná v žalobkyňou navrhovanej podobe, bola by v rozpore s účelom smernice. Takáto výkladová prax by viedla k vylúčeniu súťaže medzi veriteľmi tým, že by obmedzila jedného súťažiteľa pôsobiaceho na domácom trhu oproti inému súťažiteľovi v zahraničí s odlišnou výkladovou praxou úplného harmonizovaného práva. Taktiež by obmedzila súťažiteľa pri vstupe na domáci trh, lebo národná judikatúra by stanovila také podmienky, ktoré sú na európskom trhu výnimočné a pre súťažiteľov aj spotrebiteľov prekvapivé svojím rozporom s právom európskej únie. V tomto konaní žalovaný preukazuje, že faktický skutkový stav úverových zmlúv je iný ako ten, ktorý vo svojej žalobe uvádza žalobkyňa, keďže príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a požadované náležitosti úverové zmluvy obsahujú. Požiadavka žalobkyne na rozpísanie výšky splátky istiny a úroku bez ohľadu na obsah základných ustanovení úverových zmlúv je aplikovaním povinnosti podľa ustanovenia § 9 ods. 3 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch namiesto ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Následkom takéhoto výkladu je nesprávne aplikovanie transponovaného ustanovenia čl. 10 bod 2 písm. i/ smernice č. 2008/48/ES o spotrebiteľských úveroch, ktoré zavádza povinnosť veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, pričom táto amortizačná tabuľka musí uvádzať splátky, ktoré sa majú zaplatiť, ako aj lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Potom nie ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch uvedením v úverovej zmluve, ale ustanovenie § 9 ods. 3 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch stanovuje spotrebiteľovi právo kedykoľvek si bezplatne vyžiadať presný rozpis anuitných splátok s podrobným rozčlenením výšky splátky istiny a výšky splátky úroku. Žalobkyňa tiež uvádza, že v úverových zmluvách nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to bez podrobnejšieho vysvetlenia svojho tvrdenia. Nie je možné sa stotožniť s takýmto tvrdením žalobkyne, keďže predmetné úverové zmluvy obsahujú dobu trvania zmluvy o

spotrebiteľskom úvere ako termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, takým spôsobom, že obe skutočnosti bez pochybností všetky úverové zmluvy uvádzajú vo svojich základných ustanoveniach slovným spojením: „do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“. Priemerný spotrebiteľ bez pochybností musí vedieť odpovedať na otázku, ktorej zodpovedanie ukladá § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľovi prostredníctvom povinnej náležitosti zmluvy. Potom je nesporné, že konečná splatnosť úverov nastane po uplynutí 6 rokov odo dňa splatnosti prvej mesačnej splátky. Úverové zmluvy uvádzajú splatnosť pravidelnej mesačnej splátky na 23., resp. 25. deň v príslušnom mesiaci. Predmetom tohto sporu je využitie judikovaného priestoru pre obohatenie žalobkyne s odvolaním na ochranu spotrebiteľa. Tento stav považuje žalovaný za hrubo porušujúci právo EÚ a záujmy žalovaného veriteľa garantované Ústavou SR. Nemôže byť v tomto konaní sporné, že v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok, pričom koniec lehoty určenej podľa rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Týmto je daná lehota trvania zmluvy a posledný deň lehoty je konečnou splatnosťou úveru. Cieľom dotknutého zákonného ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ vedel bez pochybností určiť deň, v ktorý je splatná posledná splátka úveru - konečná splatnosť. Keďže spotrebiteľ má oprávnenie na bezplatné splatenie úveru, kedykoľvek o takúto požiadava, bolo by určenie konečnej splatnosti konkrétnym termínom pre spotrebiteľa zmačtočné, keďže môže vyvolávať jeho neistotu o možnom zneužití nerovného postavenia veriteľom tým, že určuje inak voľný termín konečnej splatnosti na žiadosť dlžníka konkrétnym dátumom. Žalovaný veriteľ preto zvolil takú formuláciu, ktorá bez pochybností spĺňa požiadavku § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobom, ktorý nemôže vyvolávať pochybnosť o termíne konečnej splatnosti a dĺžke trvania úverových zmlúv. Článok 10 ods. 2 písm. c/ smernice 2008/48/ES o spotrebiteľských úveroch sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť úveru spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum konečnej splatnosti. Formalizovaný účelový výklad, ako požaduje vo svojej žalobe žalobkyňa, je tak v hrubom rozpore s účelom zákona a Smernicou ako aj s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Žalobkyňa vo svojom žalobnom návrhu žiada vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorou by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy, teda žiada určiť právnu skutočnosť v zmysle § 137 písm. d/ CSP. V žalobnom návrhu však absentuje akákoľvek argumentácia žalobkyne k dohode o zrážkach zo mzdy. Žalovaný preto vo všeobecnosti uvádza, že každá z dotknutých dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých medzi žalobkyňou a žalovaným, je samostatnou dohodou uzavretou podľa § 551 Občianskeho zákonníka a nemožno ju vnímať ako zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (neprijateľnú zmluvnú podmienku) podľa § 53 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je právom aprobovaný inštitút zabezpečenia záväzkov (§ 551 Občianskeho zákonníka) a jeho využitie nie je vylúčené (a ani v čase uzavretia dotknutých dohôd nebolo) ani na zabezpečenie záväzkov zo spotrebiteľských právnych vzťahov. Právna ochrana v Slovenskej republike garantuje ochranu práv pri výkone zabezpečovacieho práva, nijako nadmerne nezaťažuje ochranu týchto práv a ani ju prakticky neznemožňuje. To znamená, že s ohľadom na právny poriadok SR má aj v prípade dotknutých dohôd o zrážkach zo mzdy žalobkyňa možnosť využiť na ochranu svojich práv a oprávnených nárokov zákonné inštitúty vo forme neodkladného opatrenia alebo relevantných foriem ochrany prostredníctvom súdneho alebo rozhodcovského konania. Len samotná skutočnosť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi pristúpiť k uspokojeniu zabezpečenej pohľadávky bez potreby exekučného titulu vo forme súdneho rozhodnutia, tak nemôže spôsobovať hrubú nerovnováhu a byť dôvodom neplatnosti takejto dohody. Žalobkyňa v návrhu nijakým spôsobom nekonkretizovala a neosvedčila, že by realizovaním dohody o zrážkach zo mzdy mali byť uspokojované nároky žalovaného, ktoré by boli v rozpore s hmotným právom, resp. ktoré by mali svoj základ v neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách uzavretých medzi žalobkyňou a žalovaným. Existenciu a výšku pohľadávok žalovaného zabezpečených dotknutou dohodou o zrážkach zo mzdy žalobkyňa nijakým spôsobom nespochybnila. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy boli so žalobkyňou platne uzatvorené v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovanému nie je zo žalobného návrhu zrejmé, čoho sa žalobkyňa domáha vo vzťahu k namietanému poisteniu splátok, ani prečo by malo byť poistenie splátok neprijateľnou podmienkou. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.11.2017, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s tendenčnými vyjadreniami žalovaného v žiadnom prípade. Preto žalobkyňa odporuje všetky jeho vykonštruované vyjadrenia a odmieta platiť trovy konania. Žalovanému má záujem uhradiť odplatu za poskytnutý úver vo výške požičanej istiny. Už pred

podpisom predmetnej spotrebiteľských zmlúv so žalobcom bola žalobkyňa ako neskúsený, dôverčivý a s právnym poriadkom neoboznámený spotrebiteľ, uvedená ich finančnými poradcami do omylu. Žalobkyňa bola tak v pozícii podstúpenia rizika s podpisom textu ňou neposúdiťelnej zmluvnej úverovej dokumentácie. Žalobkyňa teda vstúpila do zmluvných vzťahov so žalovaným za zmluvných podmienok, ktoré si žalovaný vopred určil a ktoré žalobca nemal možnosť ovplyvniť a žalovaný tak vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu. Jedná sa o texty zmlúv s charakterom vopred pripravenej formulárovej zmluvy, ktorú veriteľ opakovane uzatvára a používa vo vzťahu k neobmedzenému okruhu spotrebiteľov. Konanie žalovaného preto žalobkyňa považuje od prvého kontaktu s ním za klamlivé a zavádzajúce. Spotrebiteľ má právo na ochranu svojich práv, a to ako voči neprijateľným podmienkam veriteľa, tak aj voči porušovaniu zákonných povinností veriteľa; môže sa tak proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a pre náležité objasnenie veci žalobkyňa navrhovala súdu vykonať dôkazy. Žalobkyňa sleduje cieľ, aby v súlade s § 137 CSP následne predložila súdu odôvodnenie žaloby vo veci samej s dôrazom na konkrétne neprijateľné zmluvné podmienky, s popisom stavu žalovaným evidovanej finančnej istiny a formuláciou presných žalobných návrhov, nakoľko ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, alebo mu na základe takejto podmienky súd uloží povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia. Zmluvy so žalovaným, ako to uvádza aj vo svojom vyjadrení sú identické, majú teda aj rovnaké vady a neprijateľné zmluvné podmienky. Zo zmluvných údajov nie je zrejmé, akú časť zo splátok predstavuje úrok a akú časť predstavuje istina, je to v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odplata podľa zmluvy je zjavne neprimeraná, je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a v rozpore s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Vyhlásenie, že sa dlžník oboznámil s úverovými podmienkami - skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Chýbajúci údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - ak sa tento údaj v zmluve jednoznačne nenachádza, tak treba považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, aby sa spotrebiteľ k údaju o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dopracovával výkladom a výpočtom. Poplatky v prospech veriteľa - ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne reálne protiplnenie a slúžia v skutočnosti len záujmom veriteľa a tak zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná pokuta zaväzujúca spotrebiteľa v prípade porušenia povinnosti plnenia platiť zmluvnú pokutu je neprijateľná podmienka, a teda je neplatná. Paušálne stanovené poplatky a pokuty musia zodpovedať povahe spoplatneného úkonu a zároveň skutočným nákladom veriteľa na jeho konanie, v opačnom prípade poplatok umožňuje veriteľovi získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky veriteľa. Paušálne stanovená suma poplatku a pokuty bez transparentného výpočtu skutočných nákladov predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v rozpore ratio legis zákona z dôvodu neurčitosti a nedostatočnosti transparentnosti, ako i z dôvodu, že nebola individuálne medzi účastníkmi dojednaná s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý za príslušenstvo pohľadávky považuje len skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky a nie paušálne určenú sumu poplatku. Poistenie úveru nežiadala žalobkyňa, ale žalobkyňa zdôrazňuje, že to bola podmienka žalovaného, bez ktorej by úver neposkytol. Preto poistenie úveru považuje žalobkyňa za neprijateľnú podmienku poskytnutia úveru. Žalovaný žalobkyňu do poistenia svojho úveru nanútil. Žalovaný a poisťiteľ sú majetkovo a záujmovo prepojení vo finančný neprospech žalobkyne. Konanie žalovaného aj poisťiteľa preto žalobkyňa považuje za nekorektné aj v čase podpisu zmluvy aj teraz. Žalovaný aj poisťiteľ si cez žalobkyňu ošetrujú a chránia svoje obchodné záujmy na finančný úkor žalobkyne. Žalovaný sa odvoláva na formálne prejavy súhlasu žalobkyne s poistením, ale žalobkyňa súdu opakovane podotýka a potvrdzuje, že o poistenie úveru žalobkyňa osobitne ani svojvoľne nežiadala. Na základe vyššie uvedených skutočností je možné zmluvy považovať za bezúročné a bez poplatkov, nakoľko v čase uzatvorenia zmlúv bola zákonná povinnosť žalovaného v súvislosti s predmetným úverom dodržiavať Občiansky zákonník, nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., zákony o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. a č. 129/2010 Z. z., a zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

5. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.01.2018, v ktorom uviedol, že žalobkyňa tvrdí, že odplata podľa zmluvy je zjavne neprimeraná, pričom uvedené tvrdenie žiadnym spôsobom nekonkretizuje ani neposkytuje argumentáciu na jeho preukázanie. K

uvedenému žalovanému uvádza, že vo všetkých úverových zmluvách uzatvorených so žalobkyňou je uvedená korektná ročná percentuálna miera nákladov a tiež korektná výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť, ako to vyžadovalo znenie zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia príslušných úverových zmlúv. Žalobkyňa ďalej namieta zmluvnú pokutu ako neprijateľnú podmienku, avšak v žiadnej z uzatvorených úverových zmlúv nebola povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu zazmluvnená. K námietke žalobkyne týkajúcej sa poistenia úveru žalovaný uvádza, že poistenie spotrebiteľského úveru je voliteľné, a každý klient má právo si zvoliť, či chce úver s poistením alebo bez poistenia. Informácia o záujme žalobkyne o poistenie je zachytená v tlačive „Záznam o sprostredkovaní“, ktorý podpísala pred uzatvorením samotných poisťovacích zmlúv, a v ktorom žalobkyňa v rámci konzultácie prejavila záujem o ponúkané poistenie. Žalovaný preto nesúhlasí s tvrdením, že žalobkyňa bola pri konzultácii pri modelovaní úveru v takej pozícii, že nebolo možné odmietnuť poistenie, resp. že žalovaný ju do poistenia úveru nanútil. Pracovníci žalovaného na pobočke postupovali v súlade s pokynmi uvedenými v pracovnom postupe, čo je interný predpis pre pracovníkov na pobočke, a v ktorom sa ohľadne predaja poistenia vyslovene píše, že „Poistenie úveru je dobrovoľné a nemá vplyv na výpočet výšky úrokovej sadzby, teda klient sa môže rozhodnúť, či chce úver s poistením, alebo bez poistenia. V prípade, ak sa klient rozhodne pre úver s poistením, môže si vybrať typ poistenia v zmysle priloženej tabuľky (v súlade so splnenými kritériami pre príslušný typ poistenia).“ K námietke žalobkyne týkajúcej sa poplatkov žalovaný uvádza, že všetky poplatky dohodnuté v príslušných úverových zmluvách boli dohodnuté v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia príslušných úverových zmlúv. Žalobkyňa ďalej vo svojom vyjadrení znovu zopakovala svoje tvrdenia z pôvodného žalobného návrhu o tom, že úverová zmluva zakladá zmluvný vzťah ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že úverové zmluvy neobsahujú náležitosti uložené zákonom o spotrebiteľských úveroch, keďže v úverových zmluvách nie sú uvedené. K daným tvrdeniam sa žalovaný vyjadril dňa 11.10.2017. Nakoľko žalobkyňa neuviedla žiadne nové tvrdenia, žalovaný trvá na svojom vyjadrení, v ktorom nesúhlasil s odôvodnením žalobkyne, keďže skutkové tvrdenia žalobkyne nemajú základ v skutkovom stave, ale výlučne vo výklade zákonných ustanovení, ktorý nie je v súlade s harmonizovaným právom Európskej únie. V konaní je nesporné, že žalobkyňa dokázala riadne posúdiť rozsah svojho záväzku na základe úverových zmlúv. Dotknuté zmluvné dojednania neodporujú žiadnemu ustanoveniu zákona o spotrebiteľských úveroch, ale len účelovej predstave žalobkyne s formálnym zneužitím judikatúry súdov SR. Je povinnosťou súdu v takejto situácii aplikovať zákonnú úpravu tak, aby táto pri zachovaní zásady primeranosti neposkytovala ochranu účelovému uplatneniu práva. Za primerané by sa nemalo považovať, ak v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. O to skôr, ak úverové zmluvy príslušné náležitosti obsahujú, avšak výklad všeobecného súdu ich odmietnutím vedie k rozporu s cieľmi úplnej harmonizácie právnej úpravy s právom EÚ. S poukazom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že úverové zmluvy obsahujú všetky zákonné náležitosti a neobsahujú také zmluvné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ktoré by mohli spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov, a preto navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.09.2019, ktorého sa osobne zúčastnil splnomocnený zástupca žalovaného, pričom žalobkyňa vopred ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a navrhla, aby súd pojednával v jej neprítomnosti. Žalovaný zotrval na svojich písomných vyjadreniach, pričom ďalej uviedol, že tvrdenie žalobkyne o neprimeranosti odplaty dotknutých úverov sa jednoznačne nezakladá na pravde. Výška úrokovej sadzby, ako aj primeraná miera nákladov bola v čase uzatvorenia každej z predmetných úverových zmlúv dohodnutá platne v súlade s platnými právnymi predpismi. Takisto žalovaný namietať aj absenciu náležitostí zmluvy, pričom žalovaný má za to, že tvrdenia žalobkyne sú už prekonané aktuálnou judikatúrou Slovenskej republiky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, t. j. rozpis splátok po častiach, samostatne, na istiny, úrok a poplatky. K absencii náležitostí zmluvy - doby trvania zmluvy a termín ukončenia splatnosti - tu opätovne žalobkyňa uvádza, že v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, s čím sa žalovaný nestotožňuje. Keďže úverová zmluva obsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru takým spôsobom, že obe skutočnosti bez pochybností uvádza v základných ustanoveniach daných úverových zmlúv, a to rovnako vo všetkých troch slovných spojeniach „do šiestich rokov od prvej mesačnej anuitnej splátky“, žalovaný má za to, že priemerný spotrebiteľ bez pochybností musí vedieť odpovedať na otázku, aká je doba trvania spotrebiteľského

úveru a aký je termín konečnej splatnosti. Žalovaný opätovne poukázal na dôkaznú núdzu, pričom zo strany žalovaného bola doložená celá úverová zmluvná dokumentácia a všetky dokumenty, ktoré v rámci zmluvnej kontraktácie boli poskytnuté klientke, resp. boli uzatvorené s klientkou. Žalovaný argumentuje, že zmluvná pokuta vôbec nebola v úverových zmluvách dohodnutá. Čo sa týka poplatkov v neprospech spotrebiteľa, kde žalobkyňa uvádza, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne protiplnenia a teda konštatuje výraznú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobkyne, žalobkyňa túto nerovnováhu akýmkoľvek spôsobom neodôvodnila. Žalovaný má za to, že poplatky predstavujú bežnú súčasť poskytovania bankových služieb. V tomto prípade však išlo o poplatok vo výške 100,- eur v prípade iba jednej úverovej zmluvy, pretože v ostatných zmluvách bol dohodnutý nulový. Ide o poplatok za dojednanie záväzku v zmysle § 499 Obchodného zákonníka, ide o štandardné cenové prejednanie hodnoty poskytnutého úveru, teda poskytnutého plnenia, kde časť je vo forme úroku definovaná v úverovej zmluve a časť vo forme poplatku. Poplatok je prirodzene účtovaný na začiatku toho úverového vzťahu, keď ešte náklady banky nie sú pokryté úrokom. S možnosťou úverového poplatku počítajú právna úprava spotrebiteľských úverov. Žalovaný má za to, že poplatok bol v zmluve uvedený zrozumiteľne, určito a teda predstavuje cenu plnenia a je v zmysle a ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vylúčený z prieskumu z titulu jeho neprijateľnosti. Taktiež nemožno súhlasiť s tým, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko výška týchto poplatkov je súčasťou RPMN a zároveň súčasťou celkovej odplaty uvedenej v zmluve. Spotrebiteľ bol riadne informovaný o jeho výške a zúčtovaní a teda bol súčasťou ceny ponúkaného produktu v prípade tej jednej úverovej zmluvy. Čo sa týka ostatných zmlúv, žalovaný sa nemôže stotožniť s tým, že žalobkyňa akýmkoľvek spôsobom uzatvárala zmluvy pod nátlakom, pričom žalovaný poukazuje na samotný úverový proces, kedy vlastne k poskytnutiu úveru dochádza na základe žiadosti samotnej žalobkyne, ktorej sú ešte pred samotným uzatvorením zmluvy poskytnuté tzv. štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorých sú uvedené všetky náležitosti danej úverovej zmluvy. Takisto o poistení, ktoré bolo žalobkyňou namietané, existuje záznam o sprostredkovaní poistenia podpísaný klientkou pred uzatvorením zmluvy, v ktorom žalobkyňa vyjadruje, že má záujem o poistenie. Žalovaný ďalej uvádza, že v rámci výpisov o poskytnutí finančných prostriedkov na účet žalobkyne môže zdokladovať poskytnutie uvedených finančných prostriedkov aj klientka, a preto nemôže tvrdiť, že má dôkaznú núdzu, pretože má prístup k výpisom zo svojho účtu, čiže tieto prostriedky jej boli riadne pripísané na jej účet. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Súd následne vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi a vyjadreniami strán sporu, pričom vec posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení právnych predpisov.

7. Podľa § 137 písm. c/ CSP: Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“): Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Podľa § 52 OZ: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 OZ: Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 2 OZ: Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12. Podľa § 53 ods. 5 OZ: Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1 OZ: Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS: Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

15. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení: Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení: Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy zo dňa 05.04.2011: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv zo dňa 12.08.2013 a 11.11.2013: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv zo dňa 12.08.2013 a 11.11.2013: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Prioritne sa súd zaoberal tým, či je daný naliehavý právny záujem na podanej žalobe na určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, a to s ohľadom na ustanovenie § 137 CSP. V danom prípade súd konštatuje, že predmetné zmluvy o úvere sú typickými spotrebiteľskými zmluvami, na ktoré je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou od 01.01.2018 vyplýva, že naliehavý právny záujem na podanej žalobe je daný práve na základe tohto ustanovenia v spojení s § 137 písm. c/ CSP. Nakoľko ide o procesnú úpravu, je možné ju aplikovať aj na žaloby podané pred účinnosťou tejto novely zákona, ktorá je účinná v čase rozhodovania súdu.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2011, č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2013 a č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2011 (č.l. 99) vyplýva, že žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobkyni bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur s výškou úrokovej sadzby 14,90 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov 17,97 % a priemernou hodnotou RPMN 17,44 %. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola stanovená na 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, termín splatnosti mesačných splátok bol stanovený na 23. deň príslušného mesiaca, počet mesačných splátok bol stanovený na 72, výška mesačnej splátky bola určená na 106,02 eur a výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola určená na 7.877,44 eur. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2013 (č.l. 105) vyplýva, že žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobkyni bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.100,- eur s výškou úrokovej sadzby 16,90 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov 18,55 % a priemernou hodnotou RPMN 19,47 %. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola stanovená na 6 roka/rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, termín splatnosti mesačných splátok bol stanovený na 25. deň príslušného mesiaca, počet mesačných splátok bol stanovený na 72, výška mesačnej splátky bola určená na 113,84 eur a výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola určená na 8.196,48 eur. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013 (č.l. 102) vyplýva, že žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobkyni bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 4.150,- eur s výškou úrokovej sadzby 17,70 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov 19,50 % a priemernou hodnotou RPMN 18,84 %. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola stanovená na 6 roka/rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, termín splatnosti mesačných splátok bol stanovený na 23. deň príslušného mesiaca, počet mesačných splátok bol stanovený na 72, výška mesačnej splátky bola určená na 94,53 eur a výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola určená na 6.806,16 eur.

24. Súd uvedené zmluvy právne posúdil ako typové spotrebiteľské zmluvy. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi stranami sporu túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluvy bola vyhotovené ako formuláre a ich súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností obchodné podmienky, či cenník, ktoré žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní zmlúv vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Súd danú vec posúdil a predmetné zmluvy vyhodnotil súčasne aj v súlade so špeciálnou úpravou spotrebiteľského úveru obsiahnutou v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj s ohľadom na ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami, Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka. Súd dodáva, že aj ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.05.2014, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali inak použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

25. V prejednávanej veci je tak nepochybné a medzi stranami nesporné, že úverové zmluvy sú spotrebiteľskými v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V prípade spotrebiteľských zmlúv súd musí ex offio skúmať, či zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú všetky náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom následkom absencie niektorých zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Bolo tak potrebné v danej veci posúdiť, či predmetné zmluvy majú v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch všetky povinné náležitosti, keď pri absencii náležitostí podľa citovaného zákonného ustanovenia sa poskytnuté úvery považujú v súlade s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročné a bez poplatkov.

26. Žalobkyňa namietala nedostatok náležitostí úverových zmlúv podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv. Súd sa preto prioritne zaoberal práve uvedenými náležitosťami. Vo vzťahu k údaju o termíne konečnej splatnosti úveru súd konštatuje, že v zmluvách nie je úplne uvedená konečná splatnosť úveru, pričom zmluvy uvádzajú údaj o konečnej splatnosti úveru ako „do 6 roka/rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“. Podľa názoru súdu spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Takýto údaj však účastníkmi zmlúv uzavreté zmluvy neobsahovali. Podľa názoru súdu na to, aby bol dostatočne presne a určito uvedený tento zákonom vyžadovaný údaj, malo by byť presne uvedené, na ktorý deň pripadá konečná splatnosť úveru. Zo samotného znenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva požiadavka na určenie „termínu“ konečnej splatnosti úveru, nie na odkaz na jeho výpočet. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/160/2018 zo dňa 31.07.2018, v zmysle ktorého musí byť konečná splatnosť úveru určená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, pričom termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy, od počtu splátok - spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy (ktorým dňom) dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe uvedeného súd konštatuje nedostatok náležitostí úverových zmlúv podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv.

27. Žalobkyňa ďalej namietala nedostatok náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv, t. j. že zmluvy neobsahovali výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vo vzťahu k uvedenému súd poznamenáva, že v zmluvách je výslovne určená výška mesačnej splátky, počet splátok 72 a deň v mesiaci, ku ktorému je splátka splatná (23. deň, resp. 25. deň). Je nutné konštatovať, že rozhodovacia prax sa líšila v právnom názore aplikácie a výkladu predmetného rozhodnutia. Súd pri posudzovaní uvedenej zmluvy vychádzal najmä z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, ktorý vo viacerých rozhodnutiach zaujal k problematike zhodné právne stanovisko. O tejto náležitosti spotrebiteľských zmlúv pojednáva aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, v ktorom sa konštatuje: Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medzi iným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ K zhodnému

stanovisku dospel Najvyšší súd SR napríklad aj v uznesení sp. zn. 3Cdo/113/2018 zo dňa 13.06.2019 alebo v uznesení sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.01.2019. Na základe uvedeného súd konštatuje, že úverové zmluvy obsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv.

28. Preskúmaním obsahu predmetných úverových zmlúv súd vzhladol absenciu obligatórnej náležitosti spotrebiteľských úverov v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv, t. j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe uvedeného súd konštatuje, že pre absenciu vyššie uvedenej náležitosti zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2011, č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2013 a č. X.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013, uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným, je v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv, nutné považovať poskytnuté úvery za bezúročné a bez poplatkov.

29. Vo vzťahu k argumentácii žalobkyne, že zmluvné odplaty dojednané v úverových zmluvách sú neplatné, súd konštatuje, že s ohľadom na konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverových zmlúv je potom bez právneho významu zaoberať sa argumentáciou žalobkyne týkajúcou sa neplatnosťou odplaty za poskytnutie úverov, keďže súd uzavrel, že spotrebiteľské úvery poskytnuté žalovaným žalobkyňi sú podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmlúv, bezúročné a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

30. Súd na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (k tomu bližšie Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 CSP: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní len čiastočne úspešná, keďže súd jej žalobe v pomernej časti vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe

autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.